

Arrest

nr. 262 373 van 18 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 maart 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat V. HAUQUIER, die tevens de tweede verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van K. A. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Tbilisi. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

U was in Georgië actief als advocaat in het strafrecht. In 2007 verdedigde u P.K. (...) in zaak rond sigarettensmokkel. U kwam tot een akkoord met G.C. (...), M.A. (...) en P.S. (...) over een voorwaardelijke straf voor uw cliënt in ruil voor het verklikken van de andere smokkelaars. G.C. (...), M.A. (...) en P.S. (...)

hielden zich niet aan de afspraak en uw cliënt werd veroordeeld tot 6 jaar gevangenisstraf. Daarop diende u een aanklacht in tegen de drie mannen.

Naar aanleiding van deze zaak werd u in 2010 onterecht veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf wegens fraude. U werd opgesloten in de gevangenis van Zugdidi. U verzette zich tegen uw straf en schreef verschillende mensen aan. In 2013 werd u erkend als slachtoffer van slechte behandeling in de gevangenis. U werd vrijgelaten en uw straf werd geschrapt uit het strafregister.

Na uw vrijlating zette u uw activiteiten als advocaat verder. U ging voort met uw aanklachten tegen G.C. (...), M.A. (...) en P.S. (...). Op 20 november 2017 moest u bij het ministerie van Financiën verschijnen, u had een afspraak met A.L. (...). In de gang van het ministerie kwam u echter G.C. (...) en departementshoofd J. (...) tegen. Ze namen u mee naar het kantoor van J. (...) en deden de deur op slot. Ze sloegen u en u viel flauw. Toen u wakker werd was u vastgebonden. C. (...) schold u uit en zei dat u hen met rust moest laten, stoppen met uw aanklagen. Hij dreigde ermee u te vermoorden. Dan zei C. (...) dat ze u zes maanden lang gevolgd en gefilmd hadden, ze lieten beelden zien waarop u en uw vrouw seks hebben. Ze dreigden ermee die beelden op sociale media te zetten en om u te verkrachten en ook dat te filmen en de beelden te verspreiden. Dan hield C. (...) een geweer in uw mond. Hij vroeg of u het begrepen had. U beloofde hen te stoppen met uw aanklachten en zei dat u tijd nodig had om Georgië te verlaten. U werd vrijgelaten.

Toen u thuiskwam zei u tegen uw vrouw dat jullie Georgië zo snel mogelijk moesten verlaten. Zes maanden later, op 13 april 2018, vertrokken jullie richting Frankrijk. Nadat uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk afgewezen werd, reisde u verder naar België. Op 20 november 2019 diende u een verzoek in om internationale bescherming in België, samen met uw vrouw K., K. (...) (CG: 1926328B). Op 22 november 2019 werd u in Brussel beroofd. Uw gsm met bewijsmateriaal in verband met uw aanvraag werd gestolen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer.

Paspoorten, identiteitskaart, huwelijksakte, geboorteakte A. (...), certificaten advocatuur, resoluties parket 29.04.13 en 06.06.13, documentaire N.L. (...), Rapport Observatoire International des Avocats, document oproep 20.11.2017, aanvraag Georgische documenten vanuit Frankrijk, volmacht Zeinab Panchulidze 10.9.2018, antwoord op aanvraag inlichtingen, schema Georgische politiek, uittreksel blanco strafregister, verklaring Z.K. (...), dossier aanval 23/11/2019, document ivm gevangenisstraf, brief van Z.K. (...), brief aan P.O. (...), brief aan G. (...), brief onderzoek, brief parket, brief juridische bijstand, brief aan V. (...), brief van P. (...), brief gevangenis, brief aan B. (...), brief aan Z.K. (...), brief probatie, brief parket, brief parket, psychologisch attest.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië dat u en uw familie vermoord zullen worden in opdracht van G.C. (...), M.A. (...) en P.S. (...) (CGVS, p.11).

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Volgens deze info won de Georgian Dream-coalitie op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober. Sinds deze verkiezingen in 2012 begon een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de positieve evolutie op dit vlak.

Het CGVS betwist op dit moment niet dat u onterecht veroordeeld en opgesloten werd in 2010. Op dat moment was Micheil Saakasjvili aan de macht. In 2013, na de overwinning van Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili, werd u vrijgelaten en werd uw strafblad gezuiverd (doc. 6, 14). Uw verklaringen worden gestaafd door de verschillende brieven en documenten die u voorlegt met betrekking tot deze zaak, namelijk documenten 7, 8 en 17 tot en met 31 (CGVS, p.7-8). U beweert echter dat Ivanisjvili en Saakasjvili op dezelfde manier werken en proberen advocaten te onderdrukken (CGVS, p.9). Dit staat haaks op de informatie waarover het CGVS beschikt waarin gesteld wordt dat er sinds de verkiezingen in

2012 een positieve evolutie is op het vlak van onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Het schema (doc.13) dat u voorlegt kan deze informatie niet weerleggen.

De aanleiding voor uw vertrek zou plaatsgevonden hebben op 20 november 2017. Die dag had u een afspraak met A.L. (...) bij het ministerie van financiën. Daar aangekomen werd u in elkaar geslagen en bedreigd door C. (...) en J. (...), het hoofd van het departement (CGVS, p.9). Na het incident werd meegenomen naar een andere kamer, waar u voorgesteld werd aan de vervanger van A.L. (...). U ondertekende een verklaring over een douane-overtreding en mocht beschikken (CGVS, p.10). U slaagt er niet het verloop van de gebeurtenissen op een geloofwaardige manier te schetsen. U verklaart dat C. (...) ingreep omdat hij doorhad dat u niet zou stoppen met uw juridische strijd tegen hem (CGVS, p.11). Deze verklaring voldoet niet. Tussen 2010 en november 2017 kwam u niet in aanraking met G. C. (...) of de anderen (CGVS, p.11) U maakt niet aannemelijk waarom C. (...) na u jarenlang met rust gelaten te hebben overgaat op langdurige spionage. C. (...) zou u in het kantoor bedreigd hebben met intieme videobeelden van u en uw vrouw. Deze informatie zou hij vergaard hebben door u zes maanden lang gevolgd te laten hebben. Vervolgens dreigde hij ook te verkrachten en ook die beelden op sociale media te zetten. Tijdens dit onderhoud met C. (...) en J. (...) werd u ook vastgebonden, geslagen en met een pistool bedreigd (CGVS, p.9). Opnieuw maakt u niet aannemelijk waarom C. (...) opeens zou overgaan tot geweld en zware bedreigingen, nadat hij u jarenlang met rust liet. U verwijst uitsluitend naar de juridische strijd die u voerde tegen G.C. (...), M.A. (...) en P.S. (...).

Na uw vrijlating in 2013 zou uw aanklachten G.C. (...), M.A. (...) en P.S. (...) verdergezet zou hebben. U wilde dat voormelde personen gestraft zouden worden door het gerecht. U zou verschillende aanvragen ingediend hebben bij verschillende instanties en ook regelmatig gebeld hebben naar de procureur-generaal om te vragen hoe het stond met het onderzoek (CGVS, p.9). Uw verklaringen zijn eerder vaag en weinig gedetailleerd. U heeft het over een jarenlange strijd, maar benoemt weinig concrete elementen met betrekking tot de voortgang van uw juridisch geschil (CGVS, p.9). Daarbij komt dat u geen enkel document voorlegt met betrekking tot uw juridische strijd tegen C. (...) et al tussen 2013 en 2017. De vragen om inlichtingen, volmacht en verklaringen die u voorlegt (doc. 9, 10, 11, 12 en 15) dateren van na uw vertrek uit Georgië. U slaagt er niet in de juridische strijd die u gevoerd zou hebben tussen 2013 en 2017 aannemelijk te maken. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast is het onwaarschijnlijk dat de gebeurtenissen die u aanhaalt in een kantoorgebouw van het ministerie van financiën plaatsvonden. U heeft het over fysiek geweld en geroep. Dit alles terwijl er in het kantoor aan de overkant van de gang iemand aan het werk was (CGVS, p.9). Het document dat u voorlegt in verband met uw oproeping op 20 november 2017 in het ministerie van financiën (doc.9), staat enkel dat u op die dag een afspraak had met A.L. (...). Dit document kan de geloofwaardigheid van de andere gebeurtenissen die u aanhaalt niet versterken.

Tenslotte moet opgemerkt worden dat u na dit incident zes maanden wachtte om Georgië te verlaten. Dit is niet verenigbaar met een geloofwaardige vrees voor vervolging. Uw verklaring, dat C. (...) u de tijd gaf om te vertrekken (CGVS, p.11), volstaat niet. Indien u daadwerkelijk een vrees voor C. (...) koesterde, zou er redelijkerwijs aangenomen kunnen worden dat u weinig vertrouwen zou hebben in een belofte van C. (...). Diezelfde C. (...) zou er met een verbroken belofte voor gezorgd hebben dat uw cliënt P.K. (...) in de gevangenis belandde (CGVS, p.10).

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. Na de vermeende aanval en intimidatie door C. (...) op 20 november 2018 had u beslist om Georgië te verlaten. U heeft geen klacht ingediend of juridische stappen ondernomen tegen C. (...) in de zes maanden tot uw vertrek (CGVS, p.11). U kan dus niet aantonen dat u bescherming gezocht heeft in Georgië. Wat betreft de voortzetting van uw juridische strijd moet opgemerkt worden dat u wel degelijk antwoord kreeg op uw vragen om inlichtingen met betrekking tot C. (...) et al, hoewel dit niet volstond naar uw mening (CGVS, p.5).

De overval in Brussel waarvan u slachtoffer geweest zou zijn kan redelijkerwijs niet in verband gebracht worden met de gebeurtenissen in Georgië. Het betreft een gemeenrechtelijke zaak in België zonder enige indicatie van betrokkenheid door de Georgische autoriteiten. U liet overigens na om aangifte te doen bij

de Belgische politie (CGVS, p.7). Ook uit de documenten die u voorlegt met betrekking tot deze gebeurtenis (doc. 16) blijkt geen verband met Georgië. Uw volharding dat deze vermeende overval in opdracht van iemand uit Georgië gebeurde ondergraaft de algemene geloofwaardigheid van uw relaas verder.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. De paspoorten, identiteitskaart, huwelijksakte en geboorteakte van uw zoon tonen louter de identiteit en afkomst van u en uw gezin uit Georgië aan, dewelke niet betwist worden door het CGVS. De certificaten die u voorlegt hebben betrekking tot uw activiteit als advocaat, hetgeen evenmin betwist wordt door het CGVS. Uit het psychologisch attest dat u voorlegt blijkt niet dat er een rechtstreeks verband bestaat tussen uw psychologische toestand en de gebeurtenissen die u aanhaalt in uw verzoek. De overige documenten die u voorlegt werden reeds besproken in deze beslissing.

C. Conclusie

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van K.K. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Tbilisi. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

Op 20 november 2017 moest uw echtgenoot K., A. (...) (CG; 1926328) bij het ministerie van Financiën verschijnen. Hij werd geslagen en bedreigd omwille van zijn problemen met G.C. (...), M.A. (...) en P.S. (...). Hierdoor besloten jullie Georgië te verlaten.

Op 13 april 2018 vertrokken jullie richting Frankrijk. Nadat uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk afgewezen werd, reisde u verder naar België. Op 20 november 2019 diende u een verzoek in om internationale bescherming in België, samen met uw echtgenoot K., A. (...) (CG; 1926328) en jullie zoon K., A. (...).

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een psychologisch attest neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich op dezelfde motieven als uw echtgenoot K., A. (...) (CG; 1926328). Het verzoek om internationale bescherming van uw man werd als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet beschouwd. De beslissing van uw echtgenoot wordt als volgt gemotiveerd:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië dat u en uw familie vermoord zullen worden in opdracht van G.C. (...), M.A. (...) en P.S. (...) (CGVS, p.11).

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Volgens deze info won de Georgian Dream-coalitie op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober. Sinds deze verkiezingen in 2012 begon een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de positieve evolutie op dit vlak.

Het CGVS betwist op dit moment niet dat u onterecht veroordeeld en opgesloten werd in 2010. Op dat moment was Micheil Saakasjvili aan de macht. In 2013, na de overwinning van Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili, werd u vrijgelaten en werd uw strafblad gezuiverd (doc. 6, 14). Uw verklaringen worden gestaafd door de verschillende brieven en documenten die u voorlegt met betrekking tot deze zaak, namelijk documenten 7, 8 en 17 tot en met 31 (CGVS, p.7-8). U beweert echter dat Ivanisjvili en Saakasjvili op dezelfde manier werken en proberen advocaten te onderdrukken (CGVS, p.9). Dit staat haaks op de informatie waarover het CGVS beschikt waarin gesteld wordt dat er sinds de verkiezingen in 2012 een positieve evolutie is op het vlak van onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Het schema (doc.13) dat u voorlegt kan deze informatie niet weerleggen.

De aanleiding voor uw vertrek zou plaatsgevonden hebben op 20 november 2017. Die dag had u een afspraak met A.L. (...) bij het ministerie van financiën. Daar aangekomen werd u in elkaar geslagen en bedreigd door C. (...) en J. (...), het hoofd van het departement (CGVS, p.9). Na het incident werd meegenomen naar een andere kamer, waar u voorgesteld werd aan de vervanger van A.L. (...). U ondertekende een verklaring over een douane-overtreding en mocht beschikken (CGVS, p.10). U slaagt er niet het verloop van de gebeurtenissen op een geloofwaardige manier te schetsen. U verklaart dat C. (...) ingreep omdat hij doorhad dat u niet zou stoppen met uw juridische strijd tegen hem (CGVS, p.11). Deze verklaring voldoet niet. Tussen 2010 en november 2017 kwam u niet in aanraking met G. C. (...) of de anderen (CGVS, p.11) U maakt niet aannemelijk waarom C. (...) na u jarenlang met rust gelaten te hebben overgaat op langdurige spionage. C. (...) zou u in het kantoor bedreigd hebben met intieme videobeelden van u en uw vrouw. Deze informatie zou hij vergaard hebben door u zes maanden lang gevolgd te laten hebben. Vervolgens dreigde hij ook te verkrachten en ook die beelden op sociale media te zetten. Tijdens dit onderhoud met C. (...) en J. (...) werd u ook vastgebonden, geslagen en met een pistool bedreigd (CGVS, p.9). Opnieuw maakt u niet aannemelijk waarom C. (...) opeens zou overgaan tot geweld en zware bedreigingen, nadat hij u jarenlang met rust liet. U verwijst uitsluitend naar de juridische strijd die u voerde tegen G.C. (...), M.A. (...) en P.S. (...).

Na uw vrijlating in 2013 zou uw aanklachten G.C. (...), M.A. (...) en P.S. (...) verdergezet zou hebben. U wilde dat voormelde personen gestraft zouden worden door het gerecht. U zou verschillende aanvragen ingediend hebben bij verschillende instanties en ook regelmatig gebeld hebben naar de procureur-generaal om te vragen hoe het stond met het onderzoek (CGVS, p.9). Uw verklaringen zijn eerder vaag en weinig gedetailleerd. U heeft het over een jarenlange strijd, maar benoemt weinig concrete elementen met betrekking tot de voortgang van uw juridisch geschil (CGVS, p.9). Daarbij komt dat u geen enkel document voorlegt met betrekking tot uw juridische strijd tegen C. (...) et al tussen 2013 en 2017. De vragen om inlichtingen, volmacht en verklaringen die u voorlegt (doc. 9, 10, 11, 12 en 15) dateren van na uw vertrek uit Georgië. U slaagt er niet in de juridische strijd die u gevoerd zou hebben tussen 2013 en 2017 aannemelijk te maken. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast is het onwaarschijnlijk dat de gebeurtenissen die u aanhaalt in een kantoorgebouw van het ministerie van financiën plaatsvonden. U heeft het over fysiek geweld en geroep. Dit alles terwijl er in het kantoor aan de overkant van de gang iemand aan het werk was (CGVS, p.9). Het document dat u voorlegt in verband met uw oproeping op 20 november 2017 in het ministerie van financiën (doc.9), staat enkel dat u op die dag een afspraak had met A.L. (...). Dit document kan de geloofwaardigheid van de andere gebeurtenissen die u aanhaalt niet versterken.

Tenslotte moet opgemerkt worden dat u na dit incident zes maanden wachtte om Georgië te verlaten. Dit is niet verenigbaar met een geloofwaardige vrees voor vervolging. Uw verklaring, dat C. (...) u de tijd gaf om te vertrekken (CGVS, p.11), volstaat niet. Indien u daadwerkelijk een vrees voor C. (...) koesterde, zou er redelijkerwijs aangenomen kunnen worden dat u weinig vertrouwen zou hebben in een belofte van C. (...). Diezelfde C. (...) zou er met een verbroken belofte voor gezorgd hebben dat uw cliënt P.K. (...) in de gevangenis belandde (CGVS, p.10).

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds

genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. Na de vermeende aanval en intimidatie door C. (...) op 20 november 2018 had u beslist om Georgië te verlaten. U heeft geen klacht ingediend of juridische stappen ondernomen tegen C. (...) in de zes maanden tot uw vertrek (CGVS, p.11). U kan dus niet aantonen dat u bescherming gezocht heeft in Georgië. Wat betreft de voortzetting van uw juridische strijd moet opgemerkt worden dat u wel degelijk antwoord kreeg op uw vragen om inlichtingen met betrekking tot C. (...) et al, hoewel dit niet volstond naar uw mening (CGVS, p.5).

De overval in Brussel waarvan u slachtoffer geweest zou zijn kan redelijkerwijs niet in verband gebracht worden met de gebeurtenissen in Georgië. Het betreft een gemeenrechtelijke zaak in België zonder enige indicatie van betrokkenheid door de Georgische autoriteiten. U liet overigens na om aangifte te doen bij de Belgische politie (CGVS, p.7). Ook uit de documenten die u voorlegt met betrekking tot deze gebeurtenis (doc. 16) blijkt geen verband met Georgië. Uw volharding dat deze vermeende overval in opdracht van iemand uit Georgië gebeurde ondergraaft de algemene geloofwaardigheid van uw relaas verder.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. De paspoorten, identiteitskaart, huwelijksakte en geboorteakte van uw zoon tonen louter de identiteit en afkomst van u en uw gezin uit Georgië aan, dewelke niet betwist worden door het CGVS. De certificaten die u voorlegt hebben betrekking tot uw activiteit als advocaat, hetgeen evenmin betwist wordt door het CGVS. Uit het psychologisch attest dat u voorlegt blijkt niet dat er een rechtstreeks verband bestaat tussen uw psychologische toestand en de gebeurtenissen die u aanhaalt in uw verzoek. De overige documenten die u voorlegt werden reeds besproken in deze beslissing."

C. Conclusie

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

“- art. 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 ;

- art. 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) ;

- art. 48 van de wet van 15 december 1980 ;

- art. 48/2 van de wet van 15 december 1980 ;

- art. 48/3 van de wet van 15 december 1980 ;

- art. 48/5 van de wet van 15 december 1980 ;

- art. 48/6 van de wet van 15 december 1980 ;

- art. 48/7 van de wet van 15 december 1980 ;

- art. 62 van de wet van 15 december 1980 ;

- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering) ;

- artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ;

- het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;

- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".

Verzoekende partijen herhalen de aangevoerde vrees. In dit kader geven zij aan dat zij wensen op te merken dat de namen van de personen die hen vervolgden verkeerd werden genoteerd. Zij kregen echter

niet de tijd hierover opmerkingen te maken nu de notities van het persoonlijk onderhoud slechts samen met de bestreden beslissingen werden overgemaakt.

Vervolgens wijzen verzoekende partijen op een aantal niet-betwiste elementen en betwisten zij de motivering inzake het niet langer onderdrukken van advocaten in Georgië. Zij betogen in dit kader:

*“Dat objectieve informatie nochtans aantoonst dat de heer Bidzina Ivanisjvili alles behalve zuiver op de graat is en er wel degelijk nog steeds sprake is van achterkamerpolitiek en corruptie in Georgië ;
Dat de heer Fady Asly, Uitvoerend voorzitter van Channel Georgia Consulting en de Internationale Kamer van Koophandel in Georgië, in een opinie gepubliceerd in New Europe, een onafhankelijke krant zonder politieke banden die streeft naar het presenteren van feitelijk juiste informatie, stelt:*

(...)

Dat een recent artikel, gepubliceerd op Euractiv, stelt dat de heer Bidzina Saakasjvili besloten heeft om zijn politieke carrière vaarwel te zeggen. Het artikel maakt echter eveneens gewag van beschuldigingen van corruptie bij de laatste verkiezingen:

(...)

Dat het artikel verder gaat door te stellen dat:

(...)

Dat ook Transparency International zich vragen stelt bij de graad van corruptie in Georgië en zelfs spreekt van toenemende bezorgdheid over corruptie op hoog niveau en bredere bezorgdheid over de gezondheid van het democratisch bestuur;

Dat Transparency International stelt:

(...)

Dat verwerende partij bijgevolg niet zonder meer kan gevolgd worden waar zij stelt dat er een positieve evolutie is op het vlak van onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht ;

Dat Transparency International in 2018 gewag maakte van ernstige corruptierisico's in de Georgische rechterlijke macht en de volgende lijst van problemen opmerkte:

(...)

Dat Carnegie Europe eveneens haar bedenkingen heeft geuit bij de bespreking van de laatste verkiezingen:

(...)

Dat ook Freedom House stelt dat er geen sprake is van een onafhankelijke rechterlijke macht:

(...)

Dat bovenstaande informatie op zijn minst aantoonst dat de informatie waarop verwerende partij zich beroept niet volledig of niet langer actueel is en dat verzoekende partij gevolgd kan worden waar zij verklaarde dat Ivanisjvili en Saakasjvili op dezelfde manier werken, nu dit eveneens blijkt uit de hierboven aangehaald objectieve informatie.

Overwegende dat verzoekende partij een document neerlegde dat aantoonst dat de heren M.A. (...) en P.T. (...) actief zijn binnen het ministerie van Justitie, doch dat het ministerie weigerde om informatie te geven omtrent de eigenlijke functie van deze personen (zie gehoorverslag K.A. (...), pp. 5-6) ;

Dat het van belang is te noteren dat deze personen wel degelijk binnen het ministerie van Justitie werkzaam zijn, waardoor ze een zekere invloed kunnen uitoefenen ;

Dat verwerende partij hier hoegenaamd geen enkel belang aan hecht ;

Dat verwerende partij nochtans stelt dat zij niet betwist dat verzoekende partij in 2010 onterecht veroordeeld en opgesloten werd (stuk 1, p. 2) ;

Dat men hieruit kan afleiden dat verwerende partij de problemen die aan de oorzaak lagen van deze onterechte veroordeling en opsluiting eveneens niet in twijfel trekt, met name de problemen met G.C. (...), M.A. (...) en P.S. (...);

Dat het bijgevolg van belang is te weten dat deze personen heden ten dage nog steeds functies uitoefenen bij het ministerie van Justitie, ondanks het feit dat zij de oorzaak waren van de onterechte veroordeling en opsluiting van verzoekende partij, er een wissel van regering kwam en verzoekende partij in vrijheid werd gesteld ;

Dat dit in het verlengde ligt met wat hierboven reeds werd aangehaald, met name dat verzoekende partij verklaarde dat er in Georgië nog steeds op dezelfde wijze gewerkt wordt, alsook de objectieve informatie hierboven aangehaald die aantoonst dat de situatie in Georgië niet zo rooskleurig is dan wat verwerende partij tracht te poneren (zie supra).”

Waar het incident van 2017 ongeloofwaardig wordt bevonden, doen verzoekende partijen verder gelden:

“Dat verzoekende partij vooreerst wilt opmerken dat zij zich van 2010 tot 2013 in de gevangenis bevond, en men bijgevolg dient te kijken naar de periode van 2013 tot 2017 ;

Dat verzoekende partij voor het overige verwijst naar haar verklaringen ter zake en van mening is dat deze afdoende zijn ;

Dat verzoekende partij immers verklaard heeft dat het mogelijk is dat de heer C. (...) geen agressieve stappen ondernam tegen verzoekende partij, in de hoop dat laatste haar strijd zou opgeven, doch in 2017, wanneer het duidelijk werd dat verzoekende partij haar strijd niet zou staken, overging tot geweld en zware bedreigingen om verzoekende partij ertoe te dwingen haar strijd te staken ;
Dat deze schets van het verloop van de gebeurtenissen volgens verzoekende partij wel degelijk geloofwaardig is en dat zij van mening is dat men haar op zijn minst het voordeel van de twijfel had moeten verlenen (zie infra)."

Waar de verklaringen van verzoeker inzake zijn jarenlange strijd onvoldoende worden bevonden, geven verzoekende partijen aan:

"Dat verzoekende partij vooreerst wenst te wijzen op het feit dat zij specifiek de opdracht kreeg van de Protection Officer om zich enkel te concentreren op de hoofdzaken en to the point te zijn en dat er geen onbepaalde tijd meer was (gehoorverslag K.A. (...), p. 8) ;
Dat de Protection Officer al eerder liet uitschijnen dat ze geen geduld en/of tijd had om naar verzoekende partij te luisteren (7s het nog veel", gehoorverslag K.A. (...), p. 8);
Dat verzoekende partij zich hierdoor onder druk gezet voelde en het gevoel had dat zij niet kon uitweiden over bepaalde zaken ;
Dat er nochtans de mogelijkheid bestond om verzoekende partij een tweede maal op te roepen om meer details te kunnen verkrijgen van verzoekende partij ;
Dat het van belang is dat een verzoeker om internationale bescherming voldoende tijd krijgt om in detail alles uit te doeken te kunnen doen, zonder hiervoor onder druk gezet te worden ;
Dat het in dergelijke omstandigheden moeilijk is voor verzoekende partij om te begrijpen welke informatie de Protection Officer wel wilt krijgen en welke informatie niet ;
Dat verwerende partij de mogelijkheid had om verzoekende partij nogmaals op te roepen indien zij van mening was dat zij bepaalde informatie ontbrak, dewelke zij niet benut heeft terwijl verzoekende partij nochtans heeft aangetoond dat zij ten volle bereid is om mee te werken en alle nodige informatie te verschaffen, doch onder druk werd gezet om "to the point" te zijn."

Dat het onwaarschijnlijk zou zijn dat de gebeurtenissen plaatsvonden in een kantoorgebouw van het ministerie van financiën, trachten verzoekende partijen als volgt te weerleggen:

"Dat zij echter op geen enkele wijze afdoende motiveert waarom zij dit als zijnde onwaarschijnlijk acht ;
Dat zij hierdoor de op haar rustende motiveringsplicht schendt ;
Dat verwerende partij immers enkel stelt dat er fysiek geweld gepleegd werd en geroepen werd, terwijl er in het kantoor aan de overkant van de gang iemand aan het werk was (stuk 1, P- 2);
Dat verzoekende partij echter verklaarde dat zij inderdaad, wanneer zij terug bijkwam, naar een kamer aan de overkant van de gang werd gebracht, alwaar zij verplicht werd om een verklaring over een douane overtreding te ondertekenen ;
Dat dit er op wijst dat deze persoon die zich in de kamer aan de overkant van de gang bevond op de hoogte was van de situatie en dus logischerwijze eveneens op de hoogte zou zijn van de bedreigingen waarvan verzoekende partij het slachtoffer was ;
Dat dit allerm minst onderbouwd waarom het onwaarschijnlijk zou zijn dat de gebeurtenissen die verzoekende partij aanhaalde in een kantoorgebouw van het ministerie van Financiën plaatsvonden ;
Dat verzoekende partij bijgevolg maar het raden heeft naar de motieven waarop verwerende partij zich steunt om tot deze conclusie te komen."

Inzake de motivering dat verzoeker nog zes maanden wachtte alvorens zijn land te verlaten, doen verzoekende partijen verder gelden:

"Dat verzoekende partij nochtans duidelijk verklaarde dat zij reeds op 13 of 14 april 2018 naar Frankrijk afreisde (gehoorverslag K.A. (...), p. 4) ;
Dat dit bijgevolg neerkomt op viereneenhalf maanden, in plaats van de beweerde zes maanden, wat een niet onbelangrijk verschil is gezien de bijkomende verklaringen van verzoekende partij ter zake ;
Dat verzoekende partij immers verklaarde dat zij, als advocaat zijnde, haar dossiers moest zien af te handelen; dat haar vrouw moest revalideren na het ondergaan van een keizersnede; dat ze de financiële middelen moesten vergaren; en dat zij tijd kreeg van C. (...) om te vertrekken (gehoorverslag K.A. (...), p. 11) ;
Dat verwerende partij overgaat tot een gedeeltelijke lezing van de verklaringen van verzoekende partij en geen rekening houdt met alle overige elementen die er toe bijdroegen dat verzoekende partij het land pas kon verlaten na viereneenhalve maand."

Verzoekende partijen gaan verder in op de beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst. Dienaangaande voeren zij aan:

“Dat verzoekende partij in eerste instantie verwijst naar wat hierboven reeds uiteengezet werd met betrekking tot de hoge graad van corruptie en de problemen omtrent de zogenaamde onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht (zie supra) ;

Dat verzoekende partij wenst op te merken dat de aanval en intimidatie door C. (...) in 2017 gebeurde en niet in 2018, zoals door verwerende partij verkeerdelijk beweerd wordt ;

Dat verzoekende partij door de heer C. (...) met de dood bedreigd werd en dat dit gebeurde in het gebouw van het ministerie van Financiën, waaruit blijkt dat de heer C. (...) verregaande invloed had en dus een te vrezen persoon is ; Dat verzoekende partij bijgevolg te veel angst had om juridische stappen, waarvan men met grote waarschijnlijkheid kan stellen dat deze niets zullen uithalen, te ondernemen tegen deze persoon ;

Dat verzoekende partij er voorts op wenst te wijzen dat de heer C. (...) compromitterende opnames van verzoekende partij in zijn bezit had, waardoor verzoekende partij er niet voor opteerde om klacht in te dienen tegen de heer C. (...).”

Vervolgens gaan verzoekende partijen in op het profiel van verzoeker en het door hem neergelegde psychologische attest. Zij stellen:

“Dat uit het psychologisch attest nochtans een zekere vorm van kwetsbaarheid blijkt, waarmee men rekening moet houden bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, indachtig de reeds ondergane vormen van vervolging (onterechte veroordeling en opsluiting en de onmenselijke behandeling waarvan verzoekende partij slachtoffer werd in de gevangenissen) ;

Dat verzoekende partij bij huidig verzoekschrift twee recente psychologische attesten neerlegt met betrekking tot de heer K.A. (...) en mevrouw K.K. (...) (stuk 4) ;

Dat uit het attest met betrekking tot de heer K.A. (...) blijkt dat deze lijdt aan posttraumatische stressstoornis en ernstige angst. Hij vertoont de volgende symptomen: herhaaldelijke en indringende herinneringen aan gebeurtenissen die hij in zijn land van herkomst heeft meegemaakt, mentale herkauwingen, angstaanvallen, cognitieve en emotionele veranderingen zoals geheugenstoornissen, woede, verwarring, een gevoel van machteloosheid en vervolging, alsmede zelfmoordgedachten (stuk 4) ;

Dat uit het attest met betrekking tot mevrouw K.K. (...) blijkt dat zij lijdt aan depressieve stoornissen en hoge mate van angst. Zij vertoont tot op heden een klinisch significant lijden waarvoor een behandeling met medicijnen werd ingesteld (stuk 4) ;

Dat voor beide personen wordt gesteld dat de huidige psychologische opvolging goed werk verricht en er wordt aangeraden dat deze wordt voortgezet ;

Dat uit de attesten blijkt dat zij reeds lange tijd in behandeling zijn, de heer K. (...) sinds 14.01.2020 en mevrouw K. (...) tweewekelijks sinds 26.05.2020 ;

Dat deze attesten bijgevolg zijn opgesteld na talrijke consultaties en dus opgesteld zijn met een goede kennis van zaken en zicht op de psychologische toestand van verzoekende partij

Dat bovendien in het attest met betrekking tot de heer K. (...) wel degelijk de link wordt gelegd met de gebeurtenissen die in het verzoek om internationale bescherming werden aangehaald ;

Dat het bijgevolg past om deze attesten in beschouwing te nemen bij het beoordelen van het verzoek om internationale bescherming en hen voldoende gewicht toe te kennen.”

Verzoekende partijen geven nog een algemene, theoretische uiteenzetting inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en stellen dat het voordeel van de twijfel moet worden toegepast.

Verzoekende partijen concluderen:

“In het licht van bovenstaande elementen kan gesteld worden dat het CGVS de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 schendt.

De beslissing van de tegenpartij steunt op geen enkel stevig en onbetwistbaar argument zoals hierboven duidelijk werd gemaakt. Het element van de vrees in hoofde van verzoekende partij vanwege de personen tegen wie zij klacht heeft ingediend werd op onvoldoende wijze in beschouwing genomen.

De beslissing gaat te gemakkelijk uit van het principe van veilig land van herkomst om zich er op te kunnen beroepen door te stellen dat verzoekende partij de bescherming van de nationale autoriteiten kan inroepen, doch werd deze mogelijkheid niet op afdoende wijze onderzocht.

In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).

De motivatie van de bestreden beslissing is onvoldoende en de tegenpartij schendt dus ook de op haar rustende motivatieplicht overeenkomstig artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.”

2.2. Verzoekende partijen stellen op basis van het voorgaande in hoofddorde dat zij in aanmerking komen voor de erkenning van de status van vluchteling op grond van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

In ondergeschikte orde, voeren verzoekende partijen aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarbij betogen zij:

“Overwegende dat de tegenpartij aangeeft, zonder dit expliciet te stellen maar dat zulks duidelijk blijkt uit de toepassing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, dat Georgië volgens het koninklijk besluit van 15.02.2019 als veilig land is aangemerkt.

Dat het nuttig is eraan te herinneren dat deze praktijk van het lijsten van veilige landen hoogst verwerpelijk is en dat een dergelijke algemene en abstracte evaluatie nooit voor een individueel geval zonder extra motivatie mag worden uitgevoerd.

Dat CIRE ter zake stelt:

(...)

Indien, quod non, Uw Rechtspraak aan verzoekende partij de vluchtelingenstatus niet zou kunnen toekennen, zou het wenselijk zijn om aan verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen daar zij een reëel risico loopt tot onmenselijke en vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Georgië.

De inhoud van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet weerspiegelt de inhoud van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Dit artikel 3 stelt dat : "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen".

Dat verzoekende partij verwijst naar de hierboven ontwikkelde argumenten en die zij als volledig weergegeven beschouwt met betrekking tot het risico van onmenselijke en vernederende behandeling in geval van terugkeer naar Georgië vanwege haar sociale groep.

Bijgevolg is verzoekende partij van mening dat haar terugkeer naar Georgië haar zou blootstellen aan behandelingen die verboden zijn door artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.”

In uiterst ondergeschikte orde, betogen verzoekende partijen dat de bestreden beslissingen moeten worden vernietigd. Volgens hen werd hun relaas duidelijk onvoldoende geanalyseerd en werd er niet op afdoende wijze rekening gehouden met hun algemene en persoonlijke situatie in het licht van de voorgelegde documenten en verklaringen.

Verzoekende partijen stellen dat zij in dergelijke omstandigheden opnieuw moeten worden verhoord door verweerder.

Bijgevolg achten zij het gepast de bestreden beslissingen te vernietigen met het oog op aanvullende onderzoeksmaatregelen door het CGVS.

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog de e-mail gericht aan hun advocaat met de notities van de persoonlijke onderhoud en psychologische attesten van 13 maart 2021 bij het verzoekschrift (bijlagen 3 en 4).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoekende partijen leggen op 15 september 2021 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota een aantal nieuwe elementen neer.

Het betreft vooreerst een brief van een mensenrechtenorganisatie waarin aangegeven wordt dat verzoeker bekend is bij de organisatie als slachtoffer van foltering en onmenselijke en vernederende behandeling in de gevangenis, dat de voorzitter van deze organisatie verzoeker meermaals ontmoette in de periode van 2013-2017 en hem vroeg om hem te helpen bij het ontmaskeren van de personen die verantwoordelijk waren voor zijn opsluiting, dat verzoeker en diens familie bedreigd werden, dat tijdens het vorige regime veel mensen, waaronder advocaten, op basis van valse aanklachten werden veroordeeld, dat de huidige regering de mensen hierachter niet straft en dat verzoeker tijdens diens laatste ontmoeting met de opsteller de intentie had om het land te verlaten.

Daarnaast gaat het om een schrijven van advocaat Z.K. aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Ook in dit schrijven wordt ingegaan op de voormalige situatie in Georgië,

het gegeven dat het nieuwe regime de verantwoordelijken niet straft en de situatie van verzoeker en diens familie.

Tevens leggen verzoekende partijen een aantal nieuwe persartikels en nieuwe informatie neer omtrent de corruptie bij de laatste verkiezingen in Georgië en omtrent de in het algemeen heersende corruptie in dit land. Deze bronnen tonen volgens hen aan dat er weldegelijk nog sprake is van een hoge mate van corruptie in Georgië. Eveneens leggen verzoekende partijen informatie neer aangaande het gebrek aan verantwoording voor misbruiken door rechtshandhavers, de mensenrechtensituatie in Georgië en het gegeven dat aldaar nog gevallen bekend zijn van arbitraire arrestaties. Volgens hen is dit van belang omdat verzoeker in het verleden slachtoffer werd van een arbitraire arrestatie, op basis van valse beschuldigingen, en nog steeds problemen ondervindt met de personen die hierachter zaten. Verzoekende partijen leiden verder uit de neergelegde informatie af dat het huidige regime zich schuldig maakt aan het op illegale wijze in de gaten houden van personen die als problematisch worden beschouwd en dat bepaalde individuen er niet voor terugdeinzen om opnames te maken van het privéleven van personen en deze achteraf te verspreiden. Dit is exact waarmee verzoekers vervolgers dreigden.

3.2. Verweerder brengt in de loop van de onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen preciseren niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Verzoekende partijen duiden evenmin hoe artikel 26 van het PR CGVS, dat bepaalt dat en onder welke voorwaarden de commissaris-generaal zich in zijn beslissing kan baseren op informatie die telefonisch of via e-mail werd verkregen van een persoon of instelling om bepaalde feitelijke aspecten van een specifiek asielaanvraag na te gaan, *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet op dienstige wijze uiteengezet.

Ook werken verzoekende partijen in het geheel niet uit op welke wijze zij *"het algemeen beginsel van voorzichtigheid"* *in casu* en door de bestreden beslissingen geschonden achten. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

4.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de toekenning van internationale bescherming verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Betreffende de door verzoeker aangehaalde psychische problemen, wordt in de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van verzoeker in dit kader vooreerst met recht gemotiveerd:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

Uit het psychologisch attest dat u voorlegt blijkt niet dat er een rechtstreeks verband bestaat tussen uw psychologische toestand en de gebeurtenissen die u aanhaalt in uw verzoek.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Ten onrechte trachten zij immers te laten uitschijnen dat verzoeker ten gevolge van zijn psychische problematiek niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Vooreerst dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoekende partijen zich ertoe vergenoegen eenvoudigweg en op algemene wijze te verwijzen naar de reeds eerder door verzoeker aangehaalde psychische problemen, een opsomming te geven van de symptomen zoals aangehaald in de ter staving hiervan neergelegde psychologische attesten en op algemene wijze te stellen dat hieruit *“een zekere vorm van kwetsbaarheid blijkt, waarmee men rekening moet houden bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming”*. Hiermee tonen zij niet concreet aan en maken zij niet hard dat er ten aanzien van verzoeker bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet *in concreto* hoe zulks op zijn beurt van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

Uit de door verzoekende partijen neergelegde psychologische attesten, zoals opgenomen in het administratief dossier en zoals bij het verzoekschrift gevoegd, blijkt verder in het geheel niet dat verzoekers psychische problemen van zulke aard zouden zijn dat deze hem ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gedegen verklaringen af te leggen. Dient immers te worden vastgesteld dat uit deze attesten geenszins kan worden afgeleid dat verzoeker zou kampen met dermate ernstige psychische problemen dat hij niet bij machte mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Vooreerst kan worden opgemerkt dat de opsteller van deze attesten geen psychiater is, doch een psychotherapeut. In deze attesten wordt bovendien enkel op algemene en vage wijze aangegeven dat verzoeker zou kampen met een post-traumatisch stresssyndroom en grote angst. Daarnaast worden hierin eenvoudigweg een aantal symptomen opgesomd. Daarbij blijken deze attesten louter te zijn gebaseerd op de verklaringen en gedragingen van verzoeker tijdens zijn gesprekken met de psychologe in kwestie. Nergens blijkt dat deze verklaringen en gedragingen op dit vlak op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht en/of dat verzoeker werd onderworpen aan enig medisch of neuropsychologisch onderzoek. Evenmin spreekt één van de neergelegde attesten zich uit over de precieze aard en ernst van de verschillende klachten en symptomen zoals aangegeven door verzoeker en/of de mogelijke invloed en impact van deze klachten en symptomen op verzoekers algemene en dagdagelijkse functioneren. Bovendien wordt er nergens in de betreffende stukken enige uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die zij zouden hebben gehad of zouden hebben op verzoekers vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale bescherming. Nergens in deze attesten wordt aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de zelfverklaarde problemen van verzoeker een deelname in zijner hoofde aan de procedure internationale bescherming zouden verhinderen of bemoeilijken.

Verzoekende partijen zelf laten daarenboven na om hieromtrent ook maar enige verdere, concrete en gefundeerde duiding te verstrekken. Zij tonen niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze verzoekers voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat zij zouden aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissingen.

Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt bovendien dat het gehoor bij de DVZ en het onderhoud bij het CGVS op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Uit de inhoud van deze verklaring, vragenlijst en notities blijkt dat verzoeker tijdens zijn respectieve gesprekken bij de voormelde instanties in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de voormelde stukken kan aldus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker geen bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het gehoor bij de DVZ en nu noch verzoeker, noch diens advocaat bij het CGVS enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud.

Verder wordt in de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van verzoekster met recht gemotiveerd:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan de voorgaande motieven. Ten onrechte trachten zij namelijk te laten uitschijnen dat verzoekster ten gevolge van haar psychische problematiek niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Vooreerst dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoekende partijen andermaal in het geheel niet concreet aantonen of aannemelijk maken dat er ten aanzien van verzoekster bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet *in concreto* hoe dit op zijn beurt van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

Uit de door verzoekende partijen neergelegde psychologische attesten, zoals opgenomen in het administratief dossier en zoals bij het verzoekschrift gevoegd, blijkt verder in het geheel niet dat verzoeksters psychische problemen van zulke aard zouden zijn dat deze haar ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader van haar verzoek om internationale bescherming gedegen verklaringen af te leggen. Dient immers te worden vastgesteld dat uit deze attesten geenszins kan worden afgeleid dat verzoekster zou kampen met dermate ernstige psychische problemen dat zij niet bij machte mocht worden geacht om haar procedure internationale bescherming te doorlopen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Vooreerst kan worden opgemerkt dat de opsteller van deze attesten geen psychiater is, doch een psychotherapeut. In deze attesten wordt bovendien slechts op bijzonder algemene en vage wijze aangegeven dat verzoekster depressief en angstig zou zijn en significant lijden vertoont. Voor de rest wordt hierin niets noemenswaardig aangegeven. Daarbij blijken deze attesten daarenboven louter te zijn geschraagd op de verklaringen en gedragingen van verzoekster tijdens haar gesprekken met de psychologe in kwestie. Nergens blijkt dat deze verklaringen en gedragingen op dit vlak op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht en/of dat verzoekster werd onderworpen aan enig medisch of neuropsychologisch onderzoek. Evenmin spreekt één van de neergelegde attesten zich uit over de precieze aard en ernst van de verschillende klachten en symptomen zoals aangegeven door verzoekster en/of de mogelijke invloed en impact van deze klachten en symptomen op verzoeksters algemene en dagdagelijkse functioneren. Bovendien wordt er nergens in de betreffende stukken enige uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die zij zouden hebben gehad of zouden hebben op verzoeksters vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in haar verzoek om internationale bescherming. Nergens in deze attesten wordt aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de zelfverklaarde problemen van verzoekster een deelname in haren hoofde aan de procedure internationale bescherming zouden verhinderen of bemoeilijken.

Verzoekende partijen zelf laten bovendien andermaal na om inzake het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en gefundeerde duiding te verstrekken. Zij tonen niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze verzoeksters voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op haar gezegden; laat staan dat zij zouden aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissingen.

Verzoekster zelf gaf bij de aanvang van haar procedure daarenboven uitdrukkelijk aan dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (administratief dossier, vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ). Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van verzoeksters persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt bovendien dat het gehoor bij de DVZ en het onderhoud bij het CGVS op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Uit de inhoud van deze verklaring, vragenlijst en notities blijkt dat verzoekster tijdens haar respectieve gesprekken bij de voormelde instanties in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de voormelde stukken kan aldus niet worden afgeleid dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster geen bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het gehoor bij de DVZ en nu noch verzoekster, noch haar advocaat bij het CGVS enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud.

In zoverre verzoekende partijen zouden trachten te laten uitschijnen dat de voormelde psychologische attesten zouden volstaan om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werden gevisieerd en vervolgd, dient verder te worden opgemerkt dat dergelijke medische attesten op zich geenszins kunnen volstaan om aan te tonen dat hun verklaringen zouden berusten op de waarheid. Nog daargelaten dat in de betreffende attesten geen uitspraak wordt gedaan over (de waarschijnlijkheid van) enig causaal verband tussen de concrete, door verzoekende partijen ten berde gebrachte feiten en problemen en hun actueel geattesteerde psychische problemen, dient immers te worden opgemerkt dat medische attesten geenszins een sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een (medisch) attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Volledigheidshalve kan omtrent de voormelde, door verzoekende partijen aangevoerde psychische problemen nog worden opgemerkt dat verzoekende partijen geheel niet aannemelijk maken dat deze medische problemen in hunner hoofde vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zouden riskeren. Evenmin tonen verzoekende partijen middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dienen te richten tot de geëigende procedure.

4.5. Verzoekende partijen betwisten de inhoud van de bestreden beslissingen verder niet op dienstige wijze waar met recht gemotiveerd wordt:

"Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd."

Waar verzoekende partijen kritiek spuien inzake de praktijk van de lijsten van veilige landen van herkomst en stellen dat deze praktijk verwerpelijk is, dient immers te worden opgemerkt dat zij zich beperken tot het

uiten van een louter algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wetskritiek die te dezen hoegenaamd niet dienstig is.

In het kader van het voorgaande kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekende partijen nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

4.6. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van G. C., M. A. en P. S., personen met wie verzoeker in het verleden reeds eerder problemen kende.

Dient daarbij vooreerst te worden opgemerkt dat deze eerdere problemen, met name verzoekers onterechte veroordeling en opsluiting van 2010 tot wanneer hij werd vrijgelaten en zijn strafblad werd gezuiverd in 2013, die door verzoekende partijen worden gestaafd aan de hand van een aantal documenten, door verweerder in de bestreden beslissingen en op dit moment niet worden betwist.

Wel wordt in de bestreden beslissingen gemotiveerd dat aan de problemen die verzoekende partijen nadien zouden hebben gekend met de voormelde personen, meer bepaald aan de ernstige feiten die zouden hebben plaatsgevonden in 2017 en die zouden hebben geleid tot het vertrek van verzoekende partijen in 2018, geen geloof kan worden gehecht.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat het een negatieve indicatie vormt voor de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekende partijen aangevoerde problemen, vrees en nood aan internationale bescherming, dat zij reeds een verzoek om internationale bescherming afgewezen zagen in een ander lidstaat van de Europese Unie, met name Frankrijk. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat zij zich aldaar beriepen op dezelfde problemen en vrees en de Franse autoriteiten oordeelden blijkbaar dat deze ongeloofwaardig waren en geen aanleiding konden geven tot de toekenning van internationale bescherming (administratief dossier, notities van verzoekers persoonlijk onderhoud, p.5-6; notities van verzoeksters persoonlijk onderhoud, p.3).

Voorts wordt in de bestreden beslissingen met reden aangegeven dat de door verzoeker geschetste gang van zaken in de aanloop naar de aangevoerde feiten in 2017 geloofwaardigheid ontbeert. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“U slaagt er niet het verloop van de gebeurtenissen op een geloofwaardige manier te schetsen. U verklaart dat C. (...) ingreep omdat hij doorhad dat u niet zou stoppen met uw juridische strijd tegen hem (CGVS, p.11). Deze verklaring voldoet niet. Tussen 2010 en november 2017 kwam u niet in aanraking met G. C. (...) of de anderen (CGVS, p.11) U maakt niet aannemelijk waarom C. (...) na u jarenlang met rust gelaten te hebben overgaat op langdurige spionage. C. (...) zou u in het kantoor bedreigd hebben met intieme videobeelden van u en uw vrouw. Deze informatie zou hij vergaard hebben door u zes maanden lang gevolgd te laten hebben. Vervolgens dreigde hij ook te verkrachten en ook die beelden op sociale media te zetten. Tijdens dit onderhoud met C. (...) en J. (...) werd u ook vastgebonden, geslagen en met een pistool bedreigd (CGVS, p.9). Opnieuw maakt u niet aannemelijk waarom C. (...) opeens zou overgaan tot geweld en zware bedreigingen, nadat hij u jarenlang met rust liet. U verwijst uitsluitend naar de juridische strijd die u voerde tegen G.C. (...), M.A. (...) en P.S. (...).”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Ook indien er rekening wordt gehouden met de verklaringen van verzoeker omtrent zijn opsluiting tot 2013, is het niet aannemelijk dat hij nadien, en ondanks dat hij onafgebroken juridisch strijd zou zijn blijven voeren tegen voormelde personen, eerst jarenlang met rust zou zijn gelaten om vervolgens plots dermate ernstig geïrriteerd te worden. Dat deze personen voordien nog zouden hebben gehoopt dat verzoeker zijn strijd spontaan zou staken en daarom slechts dermate laat zouden zijn overgaan tot actie, kan op basis van de door hem geschetste voorgaanden bezwaarlijk ernstig worden genomen en vormt geenszins een aannemelijke verklaring voor het gegeven dat hij eerst jarenlang volledig ongemoeid zou zijn gelaten en vervolgens plotsklaps en uit het niets dermate zwaar zou zijn vervolgd.

Tevens wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

“Daarbij komt dat u geen enkel document voorlegt met betrekking tot uw juridische strijd tegen C. (...) et al tussen 2013 en 2017. De vragen om inlichtingen, volmacht en verklaringen die u voorlegt (doc. 9, 10, 11, 12 en 15) dateren van na uw vertrek uit Georgië.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat, zo verzoeker werkelijk tussen 2013 en 2017 juridisch strijd zou hebben gevoerd tegen voormelde personen en in dit kader verschillende aanvragen zou hebben ingediend bij verschillende instanties, van verzoeker hieromtrent de nodige bewijzen mochten worden verwacht. Dat hij zijn juridische strijd gedurende deze periode niet kan staven, doet aldus afbreuk aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden relaas.

Uit de stukken van het dossier blijkt daarenboven dat verzoekende partijen tegenstrijdige verklaringen aflegden over het incident in 2017. Dit incident behelst nochtans het enige, cruciale element in hun asielrelaas en zou de concrete en directe aanleiding hebben gevormd voor hun vertrek uit hun land van herkomst. Derhalve mochten van hen ter zake eensluidende en coherente verklaringen worden verwacht. Verzoeker verklaarde in dit kader dat hij op 17 november 2017 werd opgebeld om op 20 november 2017 als getuige te verschijnen (administratief dossier, vragenlijst verzoeker, nr.3.5.). Verzoekster verklaarde echter dat verzoeker slechts op 18 november 2017 werd opgebeld om als getuige te verschijnen (administratief dossier, vragenlijst verzoekster, nr.3.5.). Hoewel verzoekster bij het CGVS een aantal correcties doorvoerde op de inhoud van de vragenlijst, liet zij deze datum bij het CGVS daarenboven ongemoeid (administratief dossier, notities van verzoeksters persoonlijk onderhoud, p.2).

Verzoeker zelf legde over het concrete verloop van het incident op 20 november 2017 daarenboven meermaals en klaarblijkelijk inconsistente en incoherente verklaringen af. In de vragenlijst verklaarde verzoeker duidelijk dat hij wanneer hij zich terplekke begaf werd ontvangen door drie personen, met name G.C. en zowel de voorzitter als J., de ondervoorzitter van de douanedienst. Deze drie personen zouden hem naar een kamer hebben begeleid, waarna hij onmiddellijk door G.C. werd geslagen en het bewustzijn verloor. Verzoeker gaf daarenboven in duidelijke bewoordingen aan dat hij, wanneer hij nadien wakker werd en werd bedreigd en uitgescholden, gedurende het verdere gesprek ook door de andere twee personen voortdurend zou zijn geslagen (administratief dossier, vragenlijst verzoeker, nr.3.5.). Bij het CGVS gaf verzoeker echter aan dat hij, wanneer hij zich terplekke begaf, slechts twee personen ontmoette, met name G.C. en J. Vervolgens zou hij eerst zijn bedreigd en vervolgens bewusteloos geslagen zijn. Nadien zou hij opnieuw zijn bedreigd en geslagen, waarbij ook J. tegen hem bleef roepen (administratief dossier, notities van verzoekers persoonlijk onderhoud, p.9). Dat verzoeker over zowel het aantal aanwezige belagers als het verloop van de belaging dermate inconsistente en incoherente verklaringen aflegde, doet manifest afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door verzoekende partijen aangevoerde asielrelaas.

Daarenboven vertoont zich een kennelijke omissie in verzoekers verklaringen in de vragenlijst. Bij het CGVS beweerde verzoeker namelijk dat hij na de voormelde feiten nog zou zijn meegenomen naar een andere kamer, dat hij aldaar voor de vervanger van A.L. werd geleid, dat hem een verklaring ter ondertekening zou zijn voorgelegd over een douane-overtreding en dat hij deze verklaring ook daadwerkelijk zou hebben ondertekend, waarna hij mocht beschikken (administratief dossier, notities van verzoekers persoonlijk onderhoud, p.9-10). Verzoeker maakte van dit alles in de vragenlijst echter niet de minste melding. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als het gegeven dat hij in een andere kamer werd voorgeleid bij de vervanger van A.L. en dat hij aldaar werd gedwongen een verklaring te ondertekenen waarin hij een douane-overtreding toegaf hierin niet zou hebben vermeld. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker advocaat was, zodat verwacht mocht worden dat hij het belang van dit gegeven zou hebben ingezien. Tekenend in dit kader is het overigens dat verzoeker dit vermeende incident, met name de voorleiding in een ander kantoor voor de vervanger van A.L. en de ondertekening aldaar van dergelijk document, ook bij het CGVS aanvankelijk vergat te melden wanneer hij zijn relaas op spontane wijze mocht uiteenzetten (administratief dossier, notities van verzoekers persoonlijk onderhoud, p.9).

Ook over de nasleep het incident, legde verzoeker bovendien tegenstrijdige verklaringen af. In de vragenlijst gaf hij eenduidig aan dat hij na dit incident naar huis ging (administratief dossier, vragenlijst verzoeker, nr.3.5.). Bij het CGVS beweerde hij echter meermaals dat hij eerst naar het park ging om te bekomen en pas daarna naar huis ging (administratief dossier, notities van verzoekers persoonlijk

onderhoud, p.9-10). Dit doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door verzoekende partijen aangevoerde asielrelaas.

Verder dient te worden vastgesteld dat de houding van verzoekende partijen na het vermeende, voormelde incident, niet te verenigen valt met hun beweerde problemen en vrees. In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Tenslotte moet opgemerkt worden dat u na dit incident zes maanden wachtte om Georgië te verlaten. Dit is niet verenigbaar met een geloofwaardige vrees voor vervolging. Uw verklaring, dat C. (...) u de tijd gaf om te vertrekken (CGVS, p.11), volstaat niet. Indien u daadwerkelijk een vrees voor C. (...) koesterde, zou er redelijkerwijs aangenomen kunnen worden dat u weinig vertrouwen zou hebben in een belofte van C. (...). Diezelfde C. (...) zou er met een verbroken belofte voor gezorgd hebben dat uw cliënt P.K. (...) in de gevangenis belandde (CGVS, p.10).”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In zoverre zij zelf wijzen op het niet onbelangrijke verschil tussen een periode van zes maanden en de vier en een halve maand die werkelijk verliep tussen het hoger besproken incident en hun vertrek, half april, uit hun land van herkomst, dient vooreerst te worden vastgesteld dat zij hiermee enkel een inconsistentie in verzoekers eigen verklaringen kunnen belichten. Het was namelijk verzoeker zelf die in niet mis te verstane en ongenueanceerde bewoordingen aangaf dat hij na dit incident nog zes maanden in Georgië was gebleven om zijn dossiers nog in orde te brengen en dat hij daarna zijn reisdocumenten in orde bracht omdat hij het niet meer veilig vond (administratief dossier, vragenlijst verzoeker, nr.3.5.). Zoals verzoekende partijen zelf benadrukken, strookt dit niet met de chronologie van de door hen aangevoerde feiten, volgens dewelke er tussen het aangevoerde incident en het vertrek van verzoekende partijen uit hun land van herkomst slechts vier en een halve maand verliep.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoekende partijen de essentie van de voormelde motivering, die eruit bestaat dat het niet aannemelijk is dat zij na de bijzonder ernstige feiten waarvan verzoeker slachtoffer zou zijn geworden nog maandenlang in hun eigen land verkozen te blijven, niet op dienstige wijze ontkrachten. Verzoeker haalde in de vragenlijst ter verklaring hiervan als reden aan dat hij eerst zijn dossiers wilde afwerken. Ook bij het CGVS haalden verzoekende partijen dit aan als één van de redenen waarom zij nog zo lang in het land bleven (administratief dossier, notities van verzoekers persoonlijk onderhoud, p.11; notities van verzoeksters persoonlijk onderhoud, p.6). Dit kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Zo hun problemen en vrees strookten met de werkelijkheid, is het totaal ongeloofwaardig dat het feit dat verzoeker nog dossiers wenste af te werken zou opwegen tegen de ernst van de ondergane feiten en bedreigingen en in de weg zou hebben gestaan van een sneller vertrek. Ook het gegeven dat verzoekster ten gevolge van haar bevalling door middel van een keizersnede, die plaatsvond op 8 november 2017, medisch niet in staat zou zijn geweest om eerder dan medio april 2018 het land te verlaten, wordt door verzoekende partijen bovendien op generlei wijze gestaafd of aannemelijk gemaakt. Dat zij niet over de nodige financiële middelen zouden hebben beschikt om eerder het land te verlaten, kan gelet op verzoekers beroepsactiviteiten evenmin ernstig worden genomen. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker in het kader van de afhandeling van zijn dossiers verscheidene cliënten zou hebben terugbetaald (administratief dossier, notities van verzoeksters persoonlijk onderhoud, p.6).

Ook de wijze waarop verzoekende partijen vervolgens hun land hebben verlaten, is bovendien in het geheel niet verenigbaar met hun voorgehouden problemen en vrees voor vervolging. Uit de stukken van het dossier en de verklaringen van verzoekende partijen blijkt in dit kader dat verzoekende partijen na de voormelde feiten de nodige reisdocumenten aanvroegen en bekwamen en hun land van herkomst op een legale wijze en met gebruik van hun eigen paspoort hebben verlaten. Dat zij, indien zij werkelijk werden geviséerd door verscheidene hooggeplaatste personen en indien verzoeker werkelijk een verklaring zou hebben ondertekend inzake een douane-overtreding, ervoor zouden hebben geopteerd om op deze wijze hun land te verlaten, is niet aannemelijk. Evenmin is het geloofwaardig dat zij in dit geval ongestoord en zonder verdere problemen de nodige reisdocumenten konden bekomen en hun land konden verlaten.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het beweerde asielrelaas van verzoekende partijen. Kritiek op de overige, overtollige motieven, inzake de eventuele beschermingsmogelijkheden die zij in dit kader zouden kunnen genieten, dewelke verzoekende partijen trachten te staven aan de hand van algemene informatie, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming of vernietiging van de bestreden beslissingen en is verder niet dienstig.

Gelet op de vastgestelde, kennelijke ongeloofwaardigheid van de door verzoekende partijen aangevoerde asielmotieven, wordt in de bestreden beslissingen eveneens terecht gesteld:

“De overval in Brussel waarvan u slachtoffer geweest zou zijn kan redelijkerwijs niet in verband gebracht worden met de gebeurtenissen in Georgië. Het betreft een gemeenrechtelijke zaak in België zonder enige

indicatie van betrokkenheid door de Georgische autoriteiten. U liet overigens na om aangifte te doen bij de Belgische politie (CGVS, p.7). Ook uit de documenten die u voorlegt met betrekking tot deze gebeurtenis (doc. 16) blijkt geen verband met Georgië."

De benevens de reeds hoger besproken documenten door verzoekende partijen neergelegde stukken die zijn opgenomen in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De e-mail die verzoekende partijen benevens de reeds hoger besproken psychologische attesten bij het verzoekschrift voegen, bevat verder geen informatie of gegevens die aan het voorgaande afbreuk zouden kunnen doen.

De twee brieven die verzoekende partijen neerleggen door middel van een aanvullende nota, zijn evenmin van zulke aard dat zij aan het voorgaande afbreuk zouden kunnen doen. Beide stukken worden immers slechts neergelegd in de vorm van kopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan deze stukken bijgevolg geen bewijswaarde worden gehecht.

Betreffende de brief van 12 april 2021 dient daarenboven te worden vastgesteld dat hoegenaamd niet kan worden aangenomen dat dit een kopie zou betreffen van een authentiek stuk. Zo blijkt er zowel in de hoofding als in de stempel van dit stuk een opvallende spelfout te staan en wordt het woord "INTERNATIONAL" hierin foutief gespeld als "NTERNATIONAL". Bovendien blijkt de website die daarbij in deze brief wordt vermeld voor deze organisatie (www.internationalrights.ge) onbestaande te zijn. Ook wordt in de hoofding het woord "DEFENSE" in de naam van deze organisatie vermeld terwijl dit in de stempel als "DEFENCE" wordt geschreven.

Inzake de brief van 19 juni 2020, kan bijkomend worden opgemerkt dat deze een kennelijk en klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter vertoont en duidelijk en uitdrukkelijk werd opgesteld ten behoeve van verzoeker en met het oogmerk om deze aan te wenden in het kader van diens verzoek om internationale bescherming. Bovendien werd deze opgesteld door een ex-collega van verzoeker, die in het verleden zelf advocaat was, hetgeen de objectiviteit van de opsteller en de bewijskracht van de inhoud ondermijnt.

Met hun verwijzing naar algemene informatie en persartikels, kunnen verzoekende partijen evenmin afbreuk doen aan het voorgaande. Deze informatie is van louter algemene aard, heeft geen betrekking op hun persoon en kan geenszins volstaan om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekende partijen dienen zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

In zoverre verzoekende partijen daarnaast nog wijzen op een aantal niet-betwiste elementen (met name het gegeven dat verzoeker in Georgië werkzaam was als advocaat, dat er in Georgië nog sprake is van achterkamerpolitiek en corruptie en dat de personen door wie hij in 2010 onterecht werd veroordeeld en opgesloten nog belangrijke functies zouden hebben en een zekere invloed zouden kunnen uitoefenen) en trachten te laten uitschijnen dat deze elementen zouden volstaan om in hunner hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, dient verder te worden opgemerkt dat verzoekende partijen hoegenaamd niet aantonen of aannemelijk maken en dat uit het geheel van de voorliggende landeninformatie op generlei wijze blijkt dat deze elementen zouden (kunnen) volstaan om in hunner hoofde en op heden te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade. De voormelde elementen weerhielden verzoekende partijen er daarenboven klaarblijkelijk niet van om (ook na verzoekers problemen in het verleden en in weerwil van zijn beroepsactiviteiten) nog jarenlang in Georgië te blijven. Verzoekende partijen halen, mede gelet op het voorgaande, daarbij daarenboven geen concrete en geloofwaardige gegevens aan die erop zouden kunnen wijzen dat zij omwille van de voormelde elementen actueel en *in concreto* zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Dat zij ook zelf de mening toegedaan zijn dat deze elementen in de Georgische context niet volstaan om in hunner hoofde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken of aan te tonen, blijkt overigens duidelijk uit het gegeven dat zij het klaarblijkelijk nodig achtten om de hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielmotieven op te dissen.

Mede gelet op het voorgaande, tonen verzoekende partijen in het geheel niet aan en kunnen zij bijgevolg niet worden gevolgd waar zij aanvoeren dat zij nogmaals hadden of zouden moeten worden gehoord door verweerder. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat artikel 57/5ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verzoeker minstens eenmaal oproept voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. Te dezen blijkt dat verzoekende partijen beide werden opgeroepen en

gehoord in het kader van een persoonlijk onderhoud. Aldus is aan de vereiste van voormeld wetsartikel voldaan. Waar verzoekende partijen uit afleiden dat het CGVS er *in casu* toe verplicht was of zou moeten worden om een tweede persoonlijk onderhoud te organiseren, kan geheel niet worden ingezien. Het CGVS heeft een discretionaire bevoegdheid om een tweede persoonlijk onderhoud te organiseren indien het dit nodig acht om nadere inlichtingen te verwerven die kunnen leiden tot het vaststellen van het al dan niet bestaan van een nood aan internationale bescherming. Bijkomend kan in dit kader bovendien worden opgemerkt dat nergens uit het dossier blijkt dat verzoekende partijen het CGVS zouden hebben verzocht om ten tweede male te worden uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud. Bovendien laten zij na om te preciseren en te concretiseren wat zij tijdens zulk tweede persoonlijk onderhoud dan wel hadden of zouden willen of kunnen toevoegen of uiteenzetten. Zij beperken zich immers tot het algemene, hierboven weergegeven verwijt en verstrekken hierover niet de minste verdere duiding. Hoe dan ook hadden verzoekende partijen de kans om middels het onderhavige verzoekschrift de nodige bijkomende uitleg en inlichtingen te verschaffen inzake de gedane vaststellingen, hebben zij de kans om dit verzoekschrift in te dienen ook benut en zijn zij er daarbij, zoals blijkt uit het voorgaande, niet in geslaagd om de gedane vaststellingen op een dienstige wijze aan te vechten of te ontcrachten.

4.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.8. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekende partijen in hun aanvullende nota laten uitschijnen dat de situatie in hun land van herkomst zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden opgemerkt dat dit uit de door hen aangehaalde informatie hoegenaamd niet kan worden afgeleid. Bovendien kan dit bezwaarlijk ernstig worden genomen nu het land van herkomst van verzoekende partijen, zoals reeds hoger werd aangegeven, werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekende partijen met recht geconcludeerd:

“Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te

beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

4.10. Gelet op het voorgaande, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij voorafgaand aan hun vertrek uit hun land van herkomst werden vervolgd of slachtoffer waren van ernstige schade. Tevens dient gelet op het voorgaande te worden besloten dat er goede redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat de feiten waarvan verzoeker in een ver verleden slachtoffer werd zich niet opnieuw zullen voordoen. Derhalve beroepen verzoekende partijen zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

4.11. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Derhalve worden ook deze schendingen niet dienstig aangevoerd.

4.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT